

Відзначено авторський актив журналу "Вісник НАН України"

У жовтні найстарішому академічному журналу на теренах колишнього Союзу - "Віснику НАН України" - виповнилося 82 роки. А приводом згадати цю дату стало рішення Президії Національної академії наук України - відзначити Подякою Академії дев'ятьох авторів часопису. Як говорить в постанові Президії, "за багаторічну плідну творчу працю, вагомий особистий внесок у популяризацію досягнень науки та активну співпрацю з редакцією журналу". Варто наголосити, що така подія в історії академічної преси сталася вперше.

- "Вісник" - обличчя Академії. З нього дізнаємося і про наукові напрацювання вчених, і про різнобічні сторони життя Академії наук, про ювілеї і пам'ятні дати, постаті видатних людей науки... Це джерело, якому можна довіряти на всі сто відсотків, - прокоментував подію головний учений секретар Національної академії наук України, академік НАН України Анатолій Загородній і додав: - Звичайно, без авторів, фахівців своєї справи, такого журналу не було б. Сподіваюся, в Академії стане хорошою традицією відзначати кращих дописувачів наукової періодики.

На прохання "Світу" автори "Вісника НАН України", приємно схвильовані такою увагою керівництва найвищої в Україні наукової організації, поділилися власними думками про часопис, його роль у популяризації наукових знань в суспільстві та й, зрештою, про насущні проблеми буття.

Ігор Галиця, завідувач кафедри Київського гуманітарного інституту, доктор економічних наук уже 15 років поспіль є дописувачем "Вісника". Зізнається, що така тривала співпраця зумовлена не тільки статусом центрального академічного журналу в Україні, а, перш за все, толерантним ставленням редколегії до авторів, дуже акуратною і науково вивірною роботою зі статтями. "Я приношу в журнал наукову "прозу", а редакція робить із неї наукову "поезію". І так було завжди", - каже автор. У той же час, продовжує він, "Вісник" несе інформацію, що перебуває на вістрі наукової думки, яку не дають інші видання. У журналу є марка, мабуть, тому й хочеться працювати з ним.

І. Галиця зауважує, що він як постійний читач "Вісника", отримує чимало цікавої загальнонаукової інформації: з історії, політики, техніки. Таким чином відкриває для себе нові грані української науки.

- Є такий термін - меритократія. Він означає владу інтелектуалів, владу людей, які володіють системними знаннями і спроможні організовувати значні спільноти людей, - говорить **завідувач кафедри Південноукраїнського регіонального інституту післядипломної освіти педагогічних кадрів, доктор філологічних наук Ярослав Голобородько**. - На мій погляд, "Вісник" якраз і є тим друкованим органом, через який здійснюється спілкування тих, хто представляє меритократію науки і пропонує ідеї - економічні, культурологічні, філософські... Це одне з небагатьох видань, які по-справжньому поєднують глибину наукових знань і суспільну зацікавленість змінити життя на краще.

За словами Я. Голобородька, діяльність часопису - це чинник, який за умов уважного ставлення влади до нього, може реально змінювати наше життя.

Автор сподівається, що, зрештою, до державного керма прийде влада, яка виходитиме з ідей меритократії.

Він зізнався, що відзнака діяльності його та інших авторів у журналі - несподівана і важлива одночасно. Адже зазвичай навіть відомі вчені об'єктивно бувають близькими до маргінального життя (на противагу неабиякого інтересу до піарних політиків, шоуменів, економістів, які обертаються біля влади) і не завжди перебувають в епіцентрі подій і уваги.

Директор Інституту відкритої політики, доктор економічних наук Михайло Довбенко зазначає: "Для мене важливість події полягає не в тому, що Президія НАН України відзначила кращих авторів. Авторів, без сумніву, відзначають читачі, вирішуючи, чи читати їхні матеріали наступного разу. Подія цікава тим, що редколегія вирішила дослухатися до авторів - і не просто дослухатися, а й запропонувати їх у вищий науковий світ. Таким чином відбувся зустрічний крок: ми хочемо щось сказати, бо вважаємо, ще це варто робити, а з іншого боку - і Президія Академії, і редколегія ствердили: ви цікаві нам тим, що продукуєте речі, необхідні суспільству.

За словами **Віктора Вергунова, директора Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки Національної академії аграрних наук України, доктора сільськогосподарських наук**, на тлі загальної байдужості до науки (навіть з елементом приниження), на тлі розмов про те, що все в нас недосконало і ми не конкурентоспроможні, НАН України - "як дзеркало... революції", працює і бачить людей науки. "Приємно, що мислячі вчені України, незалежно від того, чи ти кандидат, чи доктор, чи академік, - знаходять свого читача", - говорить В. Вергунов.

- Я дуже вірю, що сьогодні для того, щоб наука оволоділа масами, величезну роль треба відвести трибуні ЗМІ, - висловлює свою точку зору **завідувач відділу Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, доктор юридичних наук Олександр Костенко**. - Вважаю, що для того, аби відбувся соціальний прогрес в Україні, щоб здійснилися нагальні для цієї країни реформи, потрібний науковий супровід реформ. Я критично ставлюся до державних діячів, які дещо недооцінюють роль науки у реформуванні нашої країни. Світовий досвід доводить, що нині науковці, експерти відіграють надзвичайно велику роль у розробці політики та реформуванні економіки.

Учений переконаний: державі особливу увагу треба звернути на соціальні науки, без яких ніякий науково-технічний прогрес у жодній країні не відбувався. На його погляд, нині Україна - антинаукова країна з недооцінкою наукового забезпечення політичних, економічних, правових реформ та реформ моралі. "Мій 30-літній досвід свідчить, що без науки реформи в Україні не підуть. А тому "Вісник" - це трибуна (чи не найкраща!) для пропаганди наукових досягнень, які конче необхідні для прогресу в нашій країні", - резюмує О. Костенко.

Автори-науковці "Вісника НАН України" побажали академічному часопису не втрачати креативного тону. А ще - більш потужного фінансування, і як його результату - значно ширшої аудиторії. Ну, й, звісно ж, нових авторів.

Натомість заступник головного редактора журналу Олександр Малієнко зазначив, що оприлюднення ученими результатів своєї роботи в періодиці, особливо в загальнонаукових і суспільно-політичних виданнях - це своєрідна громадська атестація наукової діяльності. Причому дуже важлива ланка цієї діяльності, адже самі по собі наукові ідеї, винаходи, розробки - не кінцевий результат, а тільки певний рубіж на шляху до впровадження наукових новацій у життя, заради чого, власне, вони і створюються. Публікацію ж слід розглядати як суттєвий крок до їх затребуваності, практичного впровадження. На думку журналіста, висока оцінка Президією Академії авторського активу "Вісника НАН України" сприятиме підвищенню уваги вчених до такої важливої ланки їхньої роботи, як опублікування результатів наукової діяльності і, безперечно, стимулюватиме розвиток і поглиблення співпраці редакції часопису з авторами, яким притаманні високий рівень ерудиції, креативність, активна громадянська позиція.

Ірина НІКОЛАЙЧУК

